

EĞİTİM SOKAĞI

“Sıralar, masalar çocukların yerle doğal temaslarını azaltıyor. Sınıflar çocuk doğasını inkâr etmenin anıtları sanki.”

Prof. Dr. Ziya Selçuk

‘Yer’e yaklaşmalıyız

Doğduğum köyün bilgesi Çakıcı Mustafa, kuşlarla, otlarla konuşan bir adamdı. Dağdaki uzun yürüyüşlerinden birinde “Yere niçin yer derler” diye bir soru yöneltmişti. Niçin dediğimde “Yer adamı yer, her şeyi yer de ondan” demişti. Yer, doğduğumuzda en yakın olduğumuz mekân. Ancak çağdaş anneler bebeklerin emeklemesine bile müsaade etmeyip onları yürütece bindiriyorlar. Kresler, anaokulları çocukların yerlerde yatarak oynadıkları son mekânlar. İlkokula başlayınca çocuklar ‘devlet memuru’ oluyorlar ve yerle irtibatlarını

kesiyorlar. Sıralar, masalar çocukların yerle doğal temaslarını azaltıyor. Sınıflar çocuk doğasını inkâr etmenin anıtları sanki. Evler apartmanlara, apartmanlar gökdelenlere dönüşürken insanlık giderek yerden uzaklaşıyor. Uzakdoğu kültüründe, örneğin yogada, yerde yapılan fiziksel hareketler çok önem taşır. Çömelmek, bağdaş kurmak, dizüstü oturmak insanın iç organlarına masaj yapan ve birçok hastalıktan koruyan hareketlerdir. Eğitimciler olarak çocukları yerle daha fazla irtibatlı kılmanın yollarını aramalıyız. Gideceğimiz ‘yer’den fazla uzaklaşmamak lazım.

Sizden gelenler

MÜFREDATTAKİ ÇELİŞKİ

Müfredatın içeriğinin yoğunluğu ile felsefesi arasında çelişki yok mu? Neden?
2004 müfredatında konular azaltılmaya çalışıldı. Ancak yine de hafif bir müfredat olduğu söylenemez. Biz akade-

misyenler her konunun önemli olduğu konusunda ne yazık ki yanlış bir vurgu yapıyoruz. Çok sayıda konuyu yüzeysel olarak işlemek yerine, az sayıda konuyu derinlemesine işlemek tercih konusu olmalıdır.

ÇABA MI ZEKÂ MI?

Fizikçi Niels Bohr, uzmanı ‘çok dar bir alanda yapılabilecek tüm hataları yapmış kişi’ olarak tanımlar. Beyin açısından bakıldığında Bohr haklıdır. Uzmanlık hücresel hatadan doğan bilgelige dayanır. Öğretmenler çocukları çok çalıştırdıkları için değil, genellikle zeki oldukları için övüyorlar. Bu nedenle öğrenciler, hataları bilginin yapı taşları değil, aptallık belirtileri olarak görmeye başlıyorlar. Bu nedenle çocuklar maalesef nasıl öğreneceklerini uzun zaman öğrenemiyorlar. Stanford’da psikolog olan ve eğitimin vazgeçilmez öğesinin hatalar olduğunu kanıtlamaya çalışan Carol Dweck, çocukları zekâlarından ötürü övdüğümüzde “Akıllı davranın, riske girip hata yapmayın!” mesajı verdiğimizizi belirtiyor.

SINAV KAYGISINA KARŞI

Aşırı sınav kaygısı yaşayan öğrencilerime nasıl yardımcı olabilirim?

Sınav kaygısının ana nedenlerinden biri, ‘ya başarısız olursam’ korkusudur. Çünkü başarısızlık ihtimali, benlik değerini tehdit edebilir. Mükemmeliyetçi anne-baba ve öğretmen tutumları, tehdidi tetikler. Bu tutum, çocuğun gerçek benliğiyle ideal benliği arasındaki farkı açar. Birçok öğrenci başarısızlık ihtimalini yaşamaktansa denememeyi tercih eder. Yani ders çalışmayı bırakabilir. Çözümün başlangıç noktası, öğrenciden yüksek beklentilerle ilgili uyarıcıları ortadan kaldırmaktır. Başarı yaşantıları geçirtme, sevdiği bir öğretmeni devreye sokma, doğru nefes alma ve gevşeme alıştırmaları yaptırma ilk akla gelen önlemlerdir.

Öğretmenler üretiyor

Yarışma hakkında detaylar ve sorularınızı göndermek için:

www.ogretmenleruretiyor.com